

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE	Nr. 936
IEȘIRE	
Ziua 06	Luna 02 2026

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Regulamentul (UE) 2024/886 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 260/2012 și (UE) 2021/1230 și a Directivelor 98/26/CE și (UE) 2015/2366 în ceea ce privește transferurile credit instant în euro

2.2. Descrierea situației actuale

Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 stabilește fundamentul pentru zona unică de plăți în euro (SEPA).

Transferurile credit instant în euro reprezintă o categorie relativ nouă de transferuri credit în euro, care au apărut pe piață după adoptarea regulamentului menționat. Prin urmare, este necesar să fie stabilite cerințele specifice aplicabile transferurilor credit instant în euro, în plus față de cerințele generale aplicabile tuturor transferurilor credit, pentru a se asigura buna funcționare și integrarea pieței interne.

În vederea constituirii unor condiții favorabile unei concurențe sporite, în special în ceea ce privește plățile la punctul de interacțiune (POI), proiectul SEPA a fost actualizat, pentru a reflecta inovarea și evoluțiile pieței în domeniul plăților, a promova elaborarea de noi produse de plată la nivel UE și a facilita accesul noilor operatori intrați pe piață.

Astfel, a fost adoptat, la data de 13.03.2024 Regulamentul (UE) 2024/886 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 260/2012 și (UE) 2021/1230 și a Directivelor 98/26/CE și (UE) 2015/2366 în ceea ce privește transferurile credit instant în euro

România avea obligația de a adopta și publica, până la data de 9 aprilie 2025, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se asigura conformarea la prevederile din Regulamentul (UE) 2024/886, care modifică Directiva 2015/2366/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE și ale Directivei nr. 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare.

Până la aceeași dată, trebuiau notificate Comisiei Europene normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prevederilor referitoare la verificarea, de către prestatorii de servicii de plată care oferă transferuri credit instant, dacă un utilizator al serviciilor de plată este o persoană sau o entitate căreia i se aplică sancțiuni financiare specifice.

Nepromovarea prezentului act normativ în regim de urgență poate avea consecințe nefavorabile în plan economic și social, ținând cont de perioada îndelungată pe care o presupune o procedură parlamentară. Totodată, este necesară diminuarea riscului declanșării procedurii de *infringement* împotriva României pentru neconformitatea legislației române privind asigurarea accesului instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică la sistemele de plăți desemnate sub incidența Directivei 98/26/CE. Astfel, se impune adoptarea unui act normativ, în regim de urgență, pentru a completa legislația primară aplicabilă accesului instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică la sistemele de plăți desemnate sub incidența Directivei 98/26/CE în sensul asigurării conformității cu *Regulamentul (UE) 2024/886*.

În același context, pentru punerea în aplicare a *Regulamentului (UE) 2024/886*, s-a identificat necesitatea de modificare a *Legii nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, a Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare*, cu modificările și completările ulterioare, a *Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 226/2007, cu modificările și completările ulterioare*.

Toate aceste aspecte vizează interesul public, constituind o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

2.3. Schimbări preconizate

Regulamentul (UE) 2024/886 are ca scop principal facilitarea și extinderea transferurilor de credit instant în euro în cadrul zonei unice de plăți în euro. Termenele la care obligațiile prestatorilor de servicii de plată (PSP) devin aplicabile sunt diferențiate în funcție de tipul de prestator, natura obligației și moneda utilizată pe teritoriul statului membru (euro sau altă monedă în cazul statelor membre care nu au adoptat moneda euro).

Pentru PSP din zona non-euro care trimit și primesc, de la clienții lor, în vederea executării, ordine de plată de tipul transferului credit în euro, obligația de a oferi serviciul de plată de tip transfer credit instant în euro se aplică de la data de **9 ianuarie 2027** pentru operațiunile de plată de acest tip primite, respectiv de la data de **9 iulie 2027** pentru transferurile credit instant în euro trimise. Până la data de **9 iunie 2028**, PSP situați într-un stat membru din zona non euro, nu au obligația să ofere utilizatorilor de servicii de plată (USP) serviciul de plată de trimitere de transferuri credit instant în euro din conturi de plăți denominate în moneda națională a statului membru în orele din afara programului de lucru.

Pentru instituțiile emitente de monedă electronică și instituțiile de plată, care sunt situate într-un stat membru a cărui monedă nu este euro, obligația de a oferi un serviciu de plată de primire de transferuri credit instant în euro se aplică de la data de **9 aprilie 2027**, iar cea de a oferi un serviciu de plată de trimitere a acestui tip de plăți, de la data de **9 iulie 2027**.

În vederea implementării serviciului de plăți instant în euro, PSP din România au obligația de a modifica infrastructura, astfel încât aceasta să le permită furnizarea serviciului de plăți instant în euro.

O altă schimbare adusă de Regulamentul (UE) 2024/886 este obligația PSP de verificare a denumirii beneficiarului unei plăți, în vederea limitării fraudelor și erorilor la inițierea transferurilor de credit instant, prin confirmarea detaliilor destinatarului, anterior procesării plății.

De asemenea, PSP trebuie să asigure alinierea costurilor aplicabile transferurilor de credit instant în euro la nivelul celor aplicate aceluiași USP pentru transferuri credit în euro care nu sunt instant.

Regulamentul (UE) 2024/886 modifică o serie de acte legislative UE, respectiv:

- Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, transpus în legislația națională prin Legea nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009,
- Regulamentul 2021/1230 de codificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001, transpus în legislația națională prin Hotărârea de Guvern nr. 936/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2021/1230 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind plățile transfrontaliere în Uniune,
- Directiva 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE, transpusă în legislația națională prin Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative,
- Directiva 98/26 a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare transpusă în legislația națională prin prevederile Legii nr. 253/2004.

În consecință, se impune asigurarea, la nivel național, a cadrului legislativ de aplicare a Regulamentului (UE) 2024/886, prin modificarea și completarea următoarelor acte normative:

- Legea nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009,
- Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,
- Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare,
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Regulamentul UE stabilește o serie de obligații în sarcina PSP (instituții de credit, instituții de plată, instituții emitente de monedă electronică), respectiv:

- să ofere clienților acestora servicii de plată instant, în moneda euro, în măsura în care deja oferă servicii de plată din aceeași categorie, care nu sunt procesate instant,
- să asigure procesarea și decontarea ordinelor de plată de tip transfer credit instant în euro în termen de 10 secunde de la momentul primirii acestora,
- să asigure că plătitorii sunt în măsură să transmită un ordin de plată pentru un transfer credit instant în euro prin toate canalele de inițiere a plății puse la dispoziție acestora pentru a transmite un ordin de plată pentru alte transferuri credit,
- să permită plătitorilor să transmită ordine de plată pentru transferuri credit instant în euro sub formă de pachet și să le proceseze în condițiile prevăzute de regulament,
- să execute ordine de plată de tip transfer credit instant în euro transmise de plătitori din conturi de plăți care nu sunt denominate în euro, prin conversia valorii operațiunii de plată în moneda euro, imediat după ce plătitorul a transmis ordinul său de plată,
- să nu aplice plătitorilor și beneficiarilor plăților comisioane pentru executarea transferurilor credit instant în euro, inclusiv comisioane pe operațiuni sau comisioane forfetare, care să depășească comisioanele aplicate aceluiași USP pentru transferuri credit în euro care nu sunt instant,
- să furnizeze, odată cu serviciul în cauză, măsuri de securitate adecvate, constând în verificarea corespondenței dintre identificatorul de cont și numele beneficiarului (serviciul de verificare a beneficiarului),
- să protejeze în cazul în care acționează în calitate de instituție de plată sau instituție emitentă de monedă electronică, toate fondurile primite de la utilizatorii de servicii de plată, precum și pe cele primite pentru executare prin intermediul altui prestator de servicii de plată în modalitățile prevăzute de regulament care includ, printre altele, conturile de protecție a fondurilor clienților IP/IME deschise și menținute la banca centrală, la discreția acesteia.

Pentru statele membre, Regulamentul (UE) 2024/886 stabilește următoarele obligații:

- să definească procedura prin care se evaluează respectarea prevederilor referitoare la condițiile stabilite pentru accesul instituțiilor de plată și al instituțiilor emitente de monedă electronică la sisteme de plată desemnate sub incidența prevederilor Legii nr. 253/2004,
- să stabilească regimul sancționator aplicabil pentru nerespectarea Regulamentului UE,
- să colecteze datele privind nivelul comisioanelor pentru transferurile credit, transferurile credit instant și conturile de plăți, precum și procentul de respingeri, separat pentru operațiunile de plată naționale și cele transfrontaliere, ca urmare a aplicării unor sancțiuni financiare specifice și să le transmită Comisiei Europene și Autorității Bancare Europene. Prima raportare se va efectua până la data de **9 octombrie 2025**.

În aplicarea Regulamentului (UE) 2024/886 responsabilitățile BNR vizează verificarea îndeplinirii de către PSP a obligațiilor prevăzute de actele UE modificate prin Regulamentul (UE) 2024/886, care sunt deja în domeniul de competență al BNR, respectiv Legea nr.231/2015, Legea nr.209/2019, Legea nr.253/2004, OUG nr.99/2006.

2.4. Alte informații

Regulamentul (UE) 2024/886 are ca scop promovarea unor instrumente și soluții de plată care să permită utilizatorilor, pe de o parte, efectuarea de plăți în euro în condiții de eficiență și securitate

sporite și, pe de altă parte, mobilizarea fluxurilor de numerar din economie în beneficiul comercianților și al altor entități care acționează în calitate de beneficiari ai plății.

Regulamentul UE a fost adoptat în contextul în care eforturile de promovare a plăților instant de către autorități și impulsionearea migrării PSP către schemele de plată de transfer credit instant nu s-au concretizat în creșterea gradului lor de adopție la nivelul PSP, potențialul și beneficiile adopției pe scară largă a plăților instant neputând să fie exploatate și maximizate.

Astfel, au fost create premisele adopției, pe scară largă, a plăților instant în euro și înlăturarea riscului de fragmentare a pieței UE generat de diferențele dintre diferitele soluții adoptate la nivel național.

Secțiunea a 3-a **Impactul socio-economic**

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

3.2. Impactul social

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

3.4. Impactul macroeconomic

3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

Nu este cazul

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

3.6. Impactul asupra mediului înconjurător

Nu este cazul

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

Proiectul de ordonanță de urgență are ca scop efectuarea de plăți instant în euro în condiții de eficiență și securitate sporite și, pe de altă parte, mobilizarea fluxurilor de numerar din economie în beneficiul comercianților și al altor entități care acționează în calitate de beneficiari ai plății.

Facilitarea plăților instant în euro va avea ca efect încurajarea adopției de noi tehnologii digitale la nivelul PSP și crearea unui mediu favorabil pentru intrarea pe piața de noi participanți. De asemenea, se vor dezvolta soluții de plată inovatoare (portofele digitale, aplicații de plată etc), bazate pe tehnologia de plăți instant și PSP vor avea în vedere implementarea standardelor API, integrarea de soluții mobile și online la punctele de vânzare, cu impact asupra transformării digitale la nivelul economiei.

3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Nu este cazul

3.9. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri*)**

- în mii lei (RON) -

Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe cinci ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
1. buget de stat, din acesta:						
1. impozit pe profit						
2. impozit pe venit						
1. bugete locale						
1. impozit pe profit						
1. bugetul asigurărilor sociale de stat:						
1. contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (Se va menționa natura acestora.)						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
1. buget de stat, din acesta:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
1. bugete locale:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
1. bugetul asigurărilor sociale de stat:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (Se va menționa natura acestora.)						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						

4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente:

1. fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;
2. declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:

Acte normative care se modifică ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

- Legea nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009,
- Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative,
- Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare,
- OUG nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului.

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

Nu este cazul

5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor care transpun prevederi de drept UE)

5.3.1. Măsurile normative necesare transpunerii directivelor UE

Proiectul de act normativ asigură conformitatea cu prevederile:

- *Directivei 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (Directiva (UE) 2015/2366)¹, act normativ care asigură, în prezent, cadrul legislativ aplicabil serviciilor de plată pe teritoriul Uniunii Europene. Directiva reglementează, în principal: (i) condițiile de acces la activitatea de prestare a serviciilor de plată și de desfășurare a acesteia, (ii) supravegherea prudentială a instituțiilor de plată, (iii) transparența în ceea ce privește condițiile și cerințele de informare privind serviciile de plată și (iv) drepturile și obligațiile corespunzătoare ale utilizatorilor serviciilor de plată (USP) și ale PSP. Modificările aduse prin Regulamentul 2024/886 vizează introducerea obligației statelor membre de a adopta actele normative astfel încât să se asigure acordarea accesului, respectiv stabilirea condițiilor pentru participarea Instituțiilor de plată (IP) și a Instituțiilor emitente de monedă electronică (IEME) la sistemele de plată desemnate în temeiul Legii 253/2004 (sistemele de plăți desemnate) precum și posibilitatea protejării*

¹ Autoritatea competentă cu asigurarea punerii în aplicare a prevederilor directivei așa cum sunt modificate prin prevederile Regulamentului UE 2024/886 este BNR conform art. 222 alin. (1) din legea națională de transpunere a prevederilor acesteia, respectiv *Legea 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative* (Legea nr. 209/2019);

fondurilor PSP de tip instituție de plată/instituție emitentă de monedă electronică în conturi deschise de banca centrală, la discreția acesteia.

- Directivei 98/26 a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (Directiva 98/26)² (SFD) act normativ care cuprinde prevederi care au ca scop reducerea disfuncționalităților din cadrul unui sistem, prin protejarea ordinelor de transfer, a compensării și a garanțiilor furnizate în legătură cu obligațiile participanților la sistemele care sunt desemnate ca intrând sub incidența Directivei 98/26 chiar și în cazul deschiderii procedurii de insolvență asupra unui participant. Amendarea prevederilor acestui act normativ prin Regulamentul 2024/886 vizează reglementarea condițiilor necesare pentru acordarea accesului IP și IEME la sistemele de plată desemnate.

5.3.2. Măsurile normative necesare aplicării actelor legislative UE

Prezenta ordonanță de urgență asigură punerea în aplicare a Regulamentului 2024/886 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 260/2012 și (UE) 2021/1230 și a Directivelor 98/26/CE și (UE) 2015/2366 în ceea ce privește transferurile credit instant în euro, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L/19.03.2024.

5.4. Hotărâri ale Curții Europene de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul.

5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente

Nu este cazul.

5.6. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

- 6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative
- 6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate
- 6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale
- 6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative
- 6.5. Informații privind avizarea de către:
 - a) Consiliul Legislativ
 - b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
 - c) Consiliul Economic și Social
 - d) Consiliul Concurenței
 - e) Curtea de Conturi
- 6.6. Alte informații

² Autoritatea competentă cu asigurarea punerii în aplicare a prevederilor directivei, așa cum sunt modificate prin prevederile Regulamentului UE 2024/886, este BNR potrivit dispozițiilor art. 16 din Legea 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare (Legea 253/2004);

Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ
7.1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ
8.2. Alte informații

Față de cele prezentate, supunem aprobării proiectul Ordonanței de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

MINISTRUL FINANTELOR,

Alexandru NAZARE

Avizăm favorabil,

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE,

Oana Silvia TOIU

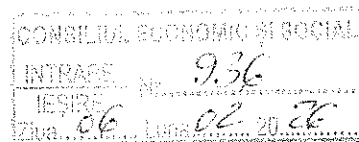
MINISTRUL JUSTITIEI,

Radu MARINESCU

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

GUVERNATOR

Mugur Constantin ISĂRESCU

Ordonanță de urgență

privind modificarea și completarea Legii nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere următoarele:

Adoptarea, la data de 13.03.2024 a *Regulamentului (UE) 2024/886 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 260/2012 și (UE) 2021/1230 și a Directivelor 98/26/CE și (UE) 2015/2366 în ceea ce privește transferurile credit instant în euro;*

luând în considerare faptul că România avea obligația de a adopta și publica, până la data de 9 aprilie 2025, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se asigura conformarea la prevederile articolelor prin care se modifică prevederile Directivei 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE și ale Directivei nr. 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare;

ținând cont de faptul că România avea obligația de a notifica Comisiei Europene, până la data de 9 aprilie 2025, normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prevederilor referitoare la verificarea, de către prestatorii de servicii de plată care oferă transferuri credit instant, dacă un utilizator al serviciilor de plată este o persoană sau o entitate căreia i se aplică sancțiuni financiare specifice;

ținând cont de urgența îndeplinirii obligațiilor și respectării termenului impus de Regulament;

având în vedere Cauza 2025/2145 (Etapa I a fazei precontencioase - punere în întârziere) – netranspunerea în termen a modificărilor aduse Directivei (UE) 2015/2366 privind serviciile de plată (DSP2) și Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării (DCDD) prin Regulamentul (UE) 2024/886 și neluarea măsurilor de punere în aplicare impuse de regulament;

angajamentele internaționale asumate de România în calitate de stat membru al Uniunii Europene reprezintă elemente de natură să justifice încadrarea în ipoteza unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată și care reclamă adoptarea de urgență a unor măsuri corespunzătoare pentru prevenirea și/sau stoparea unor consecințe negative;

este imperativ a se evita, la nivelul României, materializarea riscului ca investigațiile Comisiei Europene, efectuate cu prioritate asupra statelor care nu au notificat măsurile de implementare a actelor europene, în termenele stabilite, să rezulte în declanșarea fazei contencioase a procedurii de infringement, în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, ceea ce ar afecta interesul public general;

se impune adoptarea unor măsuri legislative, în regim de urgență, pentru a completa legislația primară aplicabilă accesului instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică la sistemele de plăți desemnate sub incidența Directivei 98/26/CE în sensul asigurării conformității cu *Regulamentul (UE) 2024/886* precum și stabilirea măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a *Regulamentului (UE) 2024/886*.

În acest sens, s-a identificat necesitatea de modificare a *Legii nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, a Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și a Ordonanței de urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului*.

Astfel, se impune amendarea legislației naționale în consecință, în vederea asigurării la nivel național a cadrului legislativ de aplicare a *Regulamentului (UE) 2024/886*.

Întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constatând că adoptarea cu celeritate a acestei reglementări, pentru motivele expuse mai sus, constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. - Legea nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 758 din 12 octombrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul 1¹ cu următorul cuprins:

“(1¹) În aplicarea art. 5d, art.11 alin. (1b) și art. 15 alin. (3) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 260/2012, BNR exercită competențele de autoritate pentru supravegherea și controlul punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale, astfel cum sunt prevăzute de art. 12 alin. (1) lit. o) și art. 26¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(2) În sensul alin. (1), Banca Națională a României monitorizează prestatorii de servicii de plată (PSP), operatorii sistemelor de plăți stabiliți pe teritoriul României care furnizează servicii de plată în euro, de tipul operațiunilor de transfer de credit, inclusiv transfer credit instant și de debitare directă, precum și proprietarii schemelor de plăți prevăzute la art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012;”

3. La articolul 4, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“a) să solicite orice informații și documente în legătură cu executarea, procesarea și/sau decontarea operațiunilor de transfer de credit, inclusiv transfer credit instant și debitare directă în euro, opinii și/sau rapoarte de audit relevante privind componentele și sistemele IT utilizate, emise de persoane specializate în domeniu.

b) să efectueze inspecții la sediul prestatorilor de servicii de plată și al operatorilor de sisteme sau scheme de plată care funcționează pe teritoriul României și furnizează serviciile de plată prevăzute la art. 3 alin. (2) și, dacă este cazul, la sediul entităților care operează tehnic infrastructuri de plăți, stabilite pe teritoriul României.”

4. După articolul 4 se introduc două noi articole, articolul 4¹ și articolul 4² cu următorul cuprins:

Art. 4¹

“ (1) În aplicarea art.5a din Regulamentul (UE) nr. 260/2012, Banca Națională a României poate acorda aprobare prealabilă, pentru o perioadă de un an, unui PSP care solicită derogare de la obligația de a oferi tuturor utilizatorilor de servicii de plată (USP) un serviciu de plată de trimitere și primire de transferuri credit instant în euro din conturi de plăți denominate în lei.

(2) Aprobarea se acordă doar în baza evaluării efectuate de Banca Națională a României cu privire la accesul respectivului PSP la lichiditate în euro și poate fi prelungită, la solicitarea acestuia, pentru perioade suplimentare cu durata de un an, în baza reevaluării băncii centrale a accesului la lichiditate în euro a PSP-ului solicitant.

(3) Derogarea prevăzută la alin. (1), poate fi acordată doar pentru perioada în care PSP solicitant nu trimite și nici nu primește operațiuni de transfer credit neefectuate instant în euro cu privire la conturi de plăți denominate în lei și doar în limita unui plafon de minim 25000 de euro per operațiune.

Art. 4²

“ Banca Națională a României informează anual Comisia cu privire la aprobările prealabile și prelungirile acordate în conformitate cu prevederile art. 4¹ alin. (1) și (2).”

5. La articolul 7, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

“ (5) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) nu se aplică în ceea ce privește încălcarea cerinței de accesibilitate de la articolul 5a alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul 260/2012, în cazul în care conturile de plăți administrate de PSP nu sunt accesibile pentru transferurile credit instant din cauza lucrărilor de întreținere planificate, în cazul în care perioadele de indisponibilitate sunt previzibile și scurte deopotrivă, sau din cauza unei perioade de indisponibilitate planificată a tuturor transferurilor credit instant din cadrul schemei de plată instant, cu condiția ca USP să fi fost informați în prealabil cu privire la respectivele perioade de întreținere planificată sau de indisponibilitate planificată. ”

Art. II – Legea 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 13 noiembrie 2019, cu modificările și completările ulterioare se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 38, litera a) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“ a) fondurile sunt evidențiate separat de fondurile destinate activităților desfășurate de instituția de plată, altele decât prestarea de servicii de plată și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată, respectiv nu au fost remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt

prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare ulterioare zilei în care au fost primite, fondurile se depun și se păstrează într-un cont separat **deschis la o instituție de credit sau, în condițiile alin. (3), la Banca Națională a României**, sau se investesc în active , sigure, lichide și cu risc scăzut, astfel cum sunt definite în reglementările emise de Banca Națională a României, până la remiterea către beneficiarul plății sau transferarea către alt prestator de servicii de plată;

2. La Articolul 38, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

“(3) Banca Națională a României decide dacă deschide sau nu conturi de protecție a fondurilor, în condițiile în care este încredințată că asigurarea accesului direct mai larg la conturile băncii centrale menține stabilitatea financiară, promovează integritatea pieței și sprijină concurența și inovarea în serviciile de plată, fără a prezenta riscuri pentru reziliența sistemelor de plată și nu induce riscuri sistemice.

(4) În cazul în care BNR decide să deschidă conturi de protecție a fondurilor, aceasta stabilește condițiile ce trebuie îndeplinite de solicitanți prin reglementări specifice emise de BNR.”

Art. III - Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.914 din 13 noiembrie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să protejeze fondurile primite în schimbul monedei electronice în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, și reglementările emise în aplicare, din momentul primirii fondurilor până la răscumpărarea monedei electronice sau transferarea acesteia altui emitent de monedă electronică.”

Art. IV - Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 2 al alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”2. instituție - oricare dintre următoarele entități, care participă la un sistem și care este obligată să execute obligațiile financiare rezultate din ordinele de transfer emise în cadrul respectivului sistem:

- a) instituție de credit, așa cum este definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- b) o firmă de investiții, așa cum este definită la art. 3 alin. (1) pct. 26 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare;
- c) autorități publice și întreprinderi garantate public sau orice întreprindere al cărei sediu central este în afara Uniunii și ale cărei funcții corespund celor ale instituțiilor de credit sau firmelor de investiții din Uniune definite la lit. a) și lit. b), care participă la un sistem și care răspunde de executarea obligațiilor financiare ce rezultă din ordinele de transfer din cadrul sistemului respectiv;
- d) o instituție de plată, așa cum este definită la art. 5 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;
- e) o instituție emitentă de monedă electronică, așa cum este definită la art. 4 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică.” sau
- f) Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A., constituită în temeiul Legii nr. 207/2022 pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România.”

2. La articolul 2, punctul 6 al alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”6. participant - o instituție, o contraparte centrală, un agent de decontare, o casă de compensație, un operator de sistem sau un membru compensator al unei contrapărți centrale autorizate în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În conformitate cu regulile sistemului, participantul poate acționa în calitate de contraparte centrală, agent de decontare sau casă de compensare, ori poate acționa în același timp în toate sau doar în unele dintre aceste calități.

Art. V. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 404¹, alineatele (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică sistemelor de plăți formate exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup.

(4) În sensul prevederilor alin. (2) lit. a) în cazul în care un participant la un sistem de plăți desemnat de Banca Națională a României în temeiul Legii nr. 253/2004, cu modificările și completările ulterioare, permite unui prestator de servicii de plată autorizat sau înregistrat, care nu este participant la sistem, să treacă ordinele de transfer prin sistem, participantul respectiv acordă, la

cerere, aceeași oportunitate în mod obiectiv, proporțional și nediscriminatoriu, altor prestatori de servicii de plată autorizați sau înregistrați.

(5) Participantul furnizează prestatorului de servicii de plată solicitant motivația completă a oricărei decizii de respingere.”

2. După art. 404¹ se introduce un nou articol, articolul 404² cu următorul cuprins:

”Art. 404²

”(1) Pentru a garanta stabilitatea și integritatea sistemelor de plată, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică care solicită participarea la sistemele desemnate în temeiul Legii nr. 253/2004 și care participă la aceste sisteme dispun de următoarele:

- a) o descriere a măsurilor luate pentru protejarea fondurilor utilizatorilor serviciilor de plată;
- b) o descriere a cadrului de guvernare și a mecanismelor de control intern pentru serviciile de plată sau serviciile de monedă electronică pe care intenționează să le presteze, inclusiv a procedurilor administrative, de gestionare a riscurilor și contabile, ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică precum și o descriere a măsurilor pentru utilizarea serviciilor de tehnologie a informației și comunicațiilor ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică, astfel cum se menționează la articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului (*); și
- c) un plan de lichidare în caz de intrare în dificultate.

(2) În sensul alin.(1) lit. a):

a) în cazul în care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică protejează fondurile utilizatorilor serviciilor de plată prin depunerea de fonduri într-un cont separat la o instituție de credit sau prin intermediul unei investiții în active sigure, lichide și cu risc scăzut, astfel cum stabilesc autoritățile competente ale statului membru de origine, descrierea măsurilor luate pentru o astfel de protecție conține, după caz:

(i) o descriere a politicii de investiții pentru asigurarea faptului că activele alese sunt lichide, sigure și cu risc scăzut;

(ii) numărul persoanelor care au acces la contul de protecție și funcțiile acestora;

(iii) o descriere a procesului de administrare și reconciliere pentru asigurarea faptului că fondurile utilizatorilor serviciilor de plată sunt exceptate, în interesul utilizatorilor respectivi, de la posibilitatea de urmărire pentru satisfacerea creanțelor altor creditori ai instituției de plată sau ai instituției emitente de monedă electronică, în special în caz de insolvență;

(iv) o copie a proiectului de contract cu instituția de credit;

(v) o declarație explicită a instituției de plată sau a instituției emitente de monedă electronică privind respectarea articolului 38 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

b) în cazul în care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică protejează fondurile utilizatorilor serviciilor de plată prin intermediul unei polițe de asigurare sau al unei garanții comparabile din partea unei societăți de asigurări sau a unei instituții de credit, descrierea măsurilor luate pentru o astfel de protecție conține următoarele:

(i) o confirmare a faptului că polița de asigurare sau garanția comparabilă din partea unei societăți de asigurări sau a unei instituții de credit provine de la o entitate care nu face parte din același grup de societăți ca și instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică;

(ii) detalii privind procesul de reconciliere existent pentru asigurarea faptului că polița de asigurare sau garanția comparabilă este suficientă pentru a îndeplini în orice moment obligațiile de protejare ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică;

(iii) durata și condițiile pentru reînnoirea acoperirii;

(iv) o copie a contractului de asigurare sau a garanției comparabile ori proiecte ale acestora.

(3) În sensul alin. (1) lit. b), descrierea demonstrează că respectivul cadru de guvernare, mecanismele de control intern și măsurile luate pentru utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor menționate la litera respectivă sunt proporționale, justificate, solide și adecvate. În plus, cadrul de guvernare și mecanismele de control intern includ:

a) o cartografiere a riscurilor identificate de instituția de plată sau de instituția emitentă de monedă electronică, inclusiv tipul de riscuri și procedurile pe care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică le-a instituit sau le va institui pentru a evalua și preveni astfel de riscuri;

b) diferitele proceduri pentru efectuarea de controale periodice și permanente, inclusiv precizarea frecvenței și a resurselor umane alocate;

c) procedurile contabile prin care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică înregistrează și raportează informațiile sale financiare;

d) identitatea persoanei sau a persoanelor responsabile pentru funcțiile de control intern, inclusiv pentru controlul periodic, permanent și de conformitate, precum și un curriculum vitae actualizat al persoanei sau persoanelor respective;

e) identitatea oricărui auditor care nu este auditor statutar în sensul definiției de la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative;

f) componența organului de conducere și, dacă este cazul, a oricărui alt organ sau comitet de supraveghere;

g) o descriere a modalității de monitorizare și controlare a funcțiilor externalizate pentru a se evita deteriorarea calității controalelor interne ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică;

h) o descriere a modalității de monitorizare și controlare a oricăror agenți și sucursale în cadrul procedurilor interne de control ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică;

i) în cazul în care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică este filiala unei entități reglementate dintr-un alt stat membru, o descriere a guvernantei la nivel de grup.

(4) În sensul alin. (1) lit. c), planul de lichidare se adaptează la dimensiunea și modelul de afaceri preconizate ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică și include o descriere a măsurilor de atenuare care urmează să fie adoptate de instituția de plată sau de instituția emitentă de monedă electronică în cazul sistării serviciilor sale de plată, care ar asigura executarea operațiunilor de plată în curs și rezilierea contractelor existente.

(5) Evaluarea conformității cu condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează pentru entitățile de la alin. (1) persoane juridice române sau, după caz, autorizate în alte state membre ale Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, printr-una dintre următoarele modalități, stabilite de administratorul de sistem:

a) decizie explicită emisă de autoritatea competentă cu supravegherea entităților respective; sau

b) o declarație de auto-evaluare a participantului.”

3. La articolul 408, litera b) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

” b) amendă cuprinsă între 50.000 lei și 500.000 lei”.

Prezenta ordonanță de urgență asigură punerea în aplicare a *Regulamentului nr. UE 2024/886 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 260/2012 și (UE) 2021/1230 și a Directivelor 98/26/CE și (UE) 2015/2366 în ceea ce privește transferurile credit instant în euro, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L/19.03.2024.*

PRIM - MINISTRU

ILIE BOLOJAN

Tabel privind observațiile din adresa Ministerului Justiției nr. 2/87359/30.12.2025 pe marginea proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 231/2015

Observații Ministerul Justiției	Pозиție BNR și MF privind propuneri de modificare a Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 231/2015 & Notei de fundamentare aferente
1. Potrivit art. 115 alin. (4) din Constituția României, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară îndeplinirea cumulativă a trei condiții: existența unei situații extraordinare; existența urgenței reglementării și motivarea urgenței reglementării în cuprinsul ordonanței. Referitor la prima dintre condițiile menționate, respectiv „<i>existența unei situații extraordinare</i>”, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că aceasta se referă la o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. De esența acesteia este caracterul obiectiv, „<i>în sensul că existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență</i>”. În jurisprudența CCR s-a reținut că nu este suficient să se demonstreze rațiunea, necesitatea, oportunitatea și utilitatea reglementării. Acestea, chiar dacă exprimă situații obiective, nu reprezintă o situație extraordinară a cărei reglementare să nu poată fi amânată și care să justifice, astfel, adoptarea unei ordonanțe de urgență (Decizia CCR nr. 859/2015). De asemenea, arătăm că potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 237/2020 „cu	În ceea ce privește observația formulată la pct. 1, menționăm că atât Nota de fundamentare cât și proiectul de OUG au fost completate pentru a evidenția suplimentar necesitatea adoptării măsurilor normative preconizate prin instrumentul legislativ ales, respectiv Ordonanță de urgență. Avizul de oportunitate al SGG-DRP nr. 10A/27.01.2026 a fost obținut.

<i>privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea exigențelor constituționale se poate pronunța doar instanța constituțională."</i> Având în vedere aspectele de mai sus, învederăm că, fără a contesta necesitatea adoptării măsurilor normative preconizate, în raport cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție și ale art. 43 alin. (3)¹ din Legea nr. 24/2000^{1 2}, și ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale în materie³, întreaga apreciere asupra manierei cuantificabile a elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare, care ar impune recurgerea la această cale de reglementare revine instanței de contencios constituțional. Cu toate acestea, propunem inițiatorului să analizeze în continuare argumentul din preambul și Nota de fundamentare, potrivit căruia este vorba despre "perioada îndelungată pe care o presupune o procedură parlamentară", deoarece este posibilă o procedură de urgență și, în plus, în baza principiului unei cooperări loiale, aplicarea normelor europene ar trebui să intervină în mod previzibil și la timp raportat la termenele instituite prin Regulamente UE, astfel încât România să își poată respecta "obligăția de a notifica Comisiei Europene, până la data de 9 aprilie 2025 normele privind sancțiunile aplicabile". În plus, documentația nu include avizul de oportunitate al SGG-DRP prevăzut de art. 31 din Regulamentul aprobat prin HG 561 /2009, aviz care este necesar să ia în considerare elementele situației extraordinare, așa cum sunt prevăzute în Anexa nr. 6⁴ la Regulamentul aprobat prin HG 561/2009.	
---	--

¹ „La ordonanțele de urgență preambulul este obligatoriu și cuprinde prezentarea elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare ce impune recurgerea la această cale de reglementare".

² privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările și completările ulterioare, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 260 din 21 aprilie 2010.

³ ... relevante sunt Decizia nr. 255/2005, Decizia nr. 761/2014 sau Decizia nr. 859/2015.

⁴ Metodologia cuprinzând bunele practici de elaborare și fundamentare a proiectelor de ordonanță de urgență a Guvernului ca instrument de reglementare

2. La art. 1 pct. 3 și 4, din motive de tehnică legislativă normele pot fi grupate ca o modificare a art. 4 în întregime. În plus, la pct. 4, în măsura în care operatorii care "furnizează serviciile de plată prevăzute la art. 3 alin. (2)" nu sunt incluși deja în sfera de aplicare a abilitării legale a BNR de a efectua inspecții la sediu prestatorilor, pot fi create premisele restrângerii, pe cale de OUG a dreptului de proprietate, aspect incompatibil cu art. 115 alin. (6) din Constituție și care poate fi realizat numai prin Lege ca act al Parlamentului, conform art. 53 din Constituție.	A fost modificat proiectul de OUG privind observației de la pct. 2 prima teză, prin gruparea prevederilor modificate ale art. 4 literale a) și b) din Legea nr. 231/2015. În ceea ce privește observația formulată la pct.2, teza a doua, menționăm că aria prestatorilor și operatorilor de servicii de la art.3 alin.(2) din Legea nr.231/2015 a rămas nemodificată; obiectul modificărilor îl constituie serviciile prestate, conform Regulamentului (UE) nr. 260/2012, de directă aplicare.
3. Cu privire la majorarea limitelor amenzii contravenționale de la art. V pct. 3, învederăm că în regimul sancționator contravențional are o deosebită relevanță și importanță previzibilitatea și proporționalitatea sancțiunilor reglementate, astfel încât intrarea în vigoare de îndată a unui nou regim cu sancțiuni mai drastice creează premisele unor riscuri de neconstituționalitatea raportat la art. 23 alin. (12) din Constituție, calitatea legii contravenționale având relevanță directă în privința statului de drept. În acest sens, reamintim că, potrivit art. 4 din OG 2/2001 termenul minim de intrare în vigoare pentru instituirea de norme în materie contravențională este de 10 zile, în ipoteza în care există justificări clare pentru un termen atât de scurt, ceea ce, în cazul de față nu este îndeplinit și nici justificat de nici o manieră.	În ceea ce privește trimiterile, în cadrul pct.3, la „limitele amenzii contravenționale”, vă învederăm că soluția legislativă privind regimul sancționator în domeniul financiar-bancar este instituirea unui regim special, cu măsuri sancționatoare și sancțiuni specifice și termene și proceduri distincte. Astfel, sancțiunile prevăzute la art.V pct.3 din proiectul de OUG au natură administrativă și nu contravențională. Majorarea limitelor amenzii a vizat asigurarea eficienței activității de supraveghere desfășurate de BNR în domeniul sistemelor de plăți și sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare din România, inclusiv administratorilor acestora, în scopul asigurării funcționării sistemelor în conformitate cu standardele internaționale, precum și îndeplinirea obiectivului de a asigura faptul că BNR deține pârghiile necesare aducerii la îndeplinire a atribuțiilor sale. Actualizarea cuantumului amenziilor are în vedere alinierea acestuia, în mod proporțional, cu nivelul sancțiunilor aplicate de către Banca Centrală Europeană operatorilor de sisteme de importanță sistemică - art.33 din Regulamentul (UE) 2025/1355 al Băncii Centrale Europene din 2 iulie 2025 privind cerințele de monitorizare pentru sistemele de plăți de importanță sistemică (BCE/2025/22) (reformare) coroborat cu art.2 alin.(1) lit.a) din Regulamentul (CE) nr.2532/98”;

4. Este necesară ca inițiatorul să aibă în vedere și analizarea necesității introducerii unor norme tranzitorii suplimentare pentru modificările propuse, în conformitate cu art. 26 și 54 din Legea nr. 24/2000, care să reglementeze situația raporturilor juridice aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentului proiect de act normativ. Astfel, se va avea în vedere respectarea principiului neretroactivității legii în sensul în care reglementările propuse nu pot să vizeze <i>facta praeterita</i>, respectiv drepturi născute și stinse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, o extindere a aplicării dispozițiilor acestei legi asupra acestor situații ar echivala cu o negare a principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție. Importanța și relevanța constituțională a normelor tranzitorii a fost subliniată de către Curtea Constituțională prin Deciziile nr. 845/2020 și nr. 846/20205.	Referitor la propunerile de la pct.4, în sensul necesității instituirii unor norme tranzitorii, vă comunicăm că, în opinia noastră, în raport de obiectul reglementării, nu am identificat o astfel de necesitate, prevederile introduse având aplicabilitate imediată.
5. Cu privire la respectarea procedurii de transparență decizională este necesară completarea pct. 7.1 din Nota de fundamentare cu date concrete, precum și argumentarea adecvată cu privire la alegerea inițiatorului între procedura de drept comun prevăzută de art. 7 alin. (2) din Legea 52/2003 și procedura prevăzută de alin. (13) al aceluiași articol.	Referitor la propunerile de la pct.5, textul Notei de fundamentare a fost completat în consecință.

5 „Omisunea de a reglementa norme tranzitorii menite să asigure coerența cadrului normativ aplicabil în domeniu reprezintă, astfel, o încălcare a exigențelor constituționale care consacră principiul securității juridice și a principiului încrederii legitime, principii care impun legiuitorului limite în activitatea de modificare a normelor juridice, limite care să asigure stabilitatea regullor instituite”.